

PÅ SPÅRET

MEDLEMSTIDNING FÖR LINKÖPINGS ORIENTERINGSKLUBB

NUMMER 3 2013

Foto: Per Gustås

På Spåret nr 3 | 2013

Sommaren är förbi och med den alla roliga sommartävlingar med O-ringen som den absoluta höjdpunkten. Årets O-ringen var den 49:e i ordningen och kommer att gå till historien som en tävlingsvecka med fantastiskt fina banor och som ett kanoarrangemang. En klassisk sommartävling som inte blev av var vårt eget flaggarrangemang 43-kavlen som tävlingsledningen återigen tvingades ställa in på grund av för få anmälda lag. Naturligtvis ett mycket tråkigt beslut då många jobbat hårt för att få till ett lyckat arrangemang och för att en era i LOK:s historia kanske lider mot sitt slut. Hur vi ska bevara denna historia råder det dock delade meningar om, ska våra arkiv finnas i LOK-gården eller på stadsbiblioteket? Oavsett var arkiven finns vet vi att vi har en historia att vara stolta över, både resultats- och arrangörsmässigt. Det allra största arrangemanget som LOK har haft hand om är nog VM 69 som Per Carlborg nu har återuppväckt minnet av. Genom nytt modernt laserscannat grundmaterial har han renderat ett flertal kartor varav VM-kartan är en, och på dessa arrangerat fina teknikträningar under samlingsnamnet sommarcupen. Sist men inte minst vill jag avsluta med att gratulera ungdomarna som på sin alldeles egna sommarhöjdpunkt, U-10mila, sprang till sig en 4:e plats i HD12-klassen, stort grattis!

Fredrik Peterson, redaktör

Foto: Peter Aronsson

Foto: Stina Gustås

Foto: Maria Olofsson

På Spåret Medlemstidning för Linköpings OK

Redigering: Fredrik Peterson

Korrekturläsning: Peter Jakobsson & Lennart Sturesson

Vill du bidra till nästa nummer? Skicka ditt bidrag i form av text eller bild till pasparet@lok.se senast den 15 november

Ordföranderuta 3-2013

Vilken sommar! Alva Olsson gjorde landslags- och VM-debut. Hennes debut i landslagsdressen under Nordic Orienteering Tour var så bra att hon fick en plats i VM laget på sprintdistansen. På VM gjorde hon en strålande insats i kvalet och kom fyra i sitt heat. I finalen gick det inte lika bra och Alva slutade 24, två placeringar före vår andra LOK:are i sprintfinalen Ekaterina "Katja" Nikitina, som tävlade för Ryssland.

På Ungdomens Tiomila gjorde vårt HD-12 lag en strålande insats och slutade fyra i internationell konkurrens. Endast Stora Tuna var bättre svenskt lag. I laget sprang Emanuel Herberthson, Amanda Ivehammar, Kristin Herberthson, Elin Alkenius och Olof Ljunggren.

Våra H- och D18-lag fick något mer undanskymda placeringar, men då ska man komma ihåg att de har framtiden för sig. Alla lagen hade en medelålder under 15 år.

På femdagars hade LOK åter en av de största "trupperna", vilket visar våra fina bredd. Amy Rankka blev totalsegrare i D21 K, Lotta Granholm tog en etappseger och vi hade flera med placering bland de tio bästa efter fem dagar.

Enda molnet på himlen denna vackra sommar har varit att intresset för 43-kavlen blev så lågt. Med färre än trehundra anmälda såg vi ingen annan råd än att ställa in. Vi får nu ta oss en rejäl funderare på om det är någon idé att göra något mer försök eller om vi ska lägga vår energi på något annat orienteringsarrangemang.

Nu ser vi fram mot alla DM- och SM-arrangemang och hoppas på ytterligare LOK-framgångar. Och sist men inte minst så har vi också Ekorren Cup att glädjas åt.

Vi ses i skogen!

Thomas

Adress:

Linköpings Orienteringsklubb
Vidingsjö, LOK-gården
589 53 Linköping

Telefon:

013-15 74 26 (telefonsvarare)

Hemsida:

<http://www.lok.se>

E-post:

info@lok.se

Vi välkomnar nya medlemmar:

Elis Bergman
Anders Haglund
Julia Ivehammar
Johan Nyman
Ingmar Thorén
Johan Wibeck
Sara Wibeck

Medarbetare i detta nummer:

Thomas Stenström
Jonas Lundgren
Per Carlborg
Fredrik Peterson
Maria Olofsson
Amanda Ivehammar
Emma Lindell
Elin Rimhagen
Lennart Sturesson
Anders Berg
Arne Danielsson
Per Gustås
Per Magnusson

Damerna 28:a på Jukola

Årets Jukolakavle avgjordes i skogarna utanför Jämsö och var den 65:e upplagan i ordningen. Bäst av LOK-lagen gick damernas förstalag som trots flera återbud kunde ta en stabil 28:e plats. Herrarna kunde efter en olycksalig start avancera förbi stora delar av fältet och sju sträckor senare gå i mål på en 59:e plats.

Jukola är av många ansedd som årets höjdpunkt, inte bara för själva tävlingen utan också för det fina arrangemanget och de oförglömliga attiraljerna, av skiftande kvalité och trendnivå. Innan bussen hunnit passera Nyköping hade årets höjdpunkt inträffat då Erik Martinsson halat fram de redan omnämnda attiraljerna som i år bestod av nydesignade LOK-kepsar och matchande "Ray-Ban"-brillor samt beordrat samtliga deltagare att bära dessa. Sedan väntade en lång resa innan det blev dags att göra det som det finska försvaret inte klarade av nämligen att resa militärtältet stadigt nog för att hålla för den ihållande vinden som raserat vår tillfälliga bostad.

Så till tävlandet som enligt gängse rutiner inleddes med Venlakavlen. En fyra sträckor lång damkavle där LOK mönstrade två lag varav förstalaget hade stora chanser till en riktigt framskjuten placering. Ett antal återbud senare hade laget inte riktigt samma spets som på 10-mila men chanserna till en riktigt bra placering och fina individuella prestationer kvarstod. På första sträckan hade LOK:s ryska VM-deltagare, Ekaterina "Katja" Nikitina blivit uttagen och hon visade varför genom att växla som 24, endast 3.48 efter den finska storstjärnan Minna Kauppi som vann

Hela(?) gänget samlat för gruppbild

Foto: Okänd orienterare

sträckan överlägset. Den andra sträckan sprangs av Amy Rankka som visade att hon är tillbaka efter sin skada och plockade, efter ett kanonlopp, sju placeringar och kunde växla ut Sara Jonsson med häng på en topp femton placering. Sara, som gjorde sin debut i förstalaget, gjorde det bra men kunde inte riktigt matcha det tuffa motståndet men växlade trots allt ut Fredrika Vångell i ett bra slagläge men också med många bra lag som jagade bakom. Fredrika kunde efter en stabil sträcka föra in laget på en klart godkänd 28:e plats. Andralaget placerade sig som 169:a och här sprang framför allt Hanna Modig Tjärnström riktigt bra och plockade hela 51 placeringar på tredjesträckan.

Efter damernas insatser förtärdes det mat och laddades för fullt inför vad som komma skulle framåt kvällen. Strax innan skymningen gick startskottet för den 65:e Jukolakavlen och farten var till en början traditionsenligt mycket hög, men vart tog Per (Carlborg), LOK-ettans förstasträckslöpare, vägen? Redan in i skogen direkt efter startrakan hade han tappat flera hundra placeringar. Allteftersom sträckan led avancerade han dock i fältet och kunde växla på en god-

känd 63:e plats. Efteråt fick vi reda på att han snubblat på en funktionär som inte hunnit undan i starten och därefter blivit nedsprungen ett par gånger innan han blåslagen lyckades komma iväg. På den andra sträckan sprang Peter Eriksson mycket bra och kunde plocka närmare 30 placeringar efter ett tekniskt och fysiskt väl genomfört lopp. Därefter följde både bra och lite mindre bra prestationer innan Peter Aronsson kunde ta laget i mål på en 59:e plats, sex placeringar bättre än förra året. Andralaget slutade på 143:e plats, en rejäl uppryckning från förra årets placering, efter många riktigt bra prestationer.

Hemresan påbörjades strax innan lunchtid på söndagen men detta var inget problem då vi skulle stanna och äta efter 40 minuter. 2 timmar senare rullar en buss fylld med hungriga LOK:are in på köpcentrets parkering efter ett smärre uppskattningsfel av den annars utmärkte, men blåslagne, reseledaren Per Carlborg. Med mätta och belåtna löpare ombord rullade sedan bussen mot färjan för vidare resa mot slutdestination Linköping.

Fredrik Peterson

En annorlunda träningsserie

Efter att jag lärt mig grunderna i hanterandet av lantmäteriets laserdata (en form av flygfotografering som gjordes 2011) tänkte jag att det vore kul att se lite nya delar av Linköpings kommun där vi sällan eller aldrig är på orientering. Med laserdata kan man nämligen generera orienteringskartor som håller god träningsstandard och som är utmärkta redskap för att reka ny terräng.

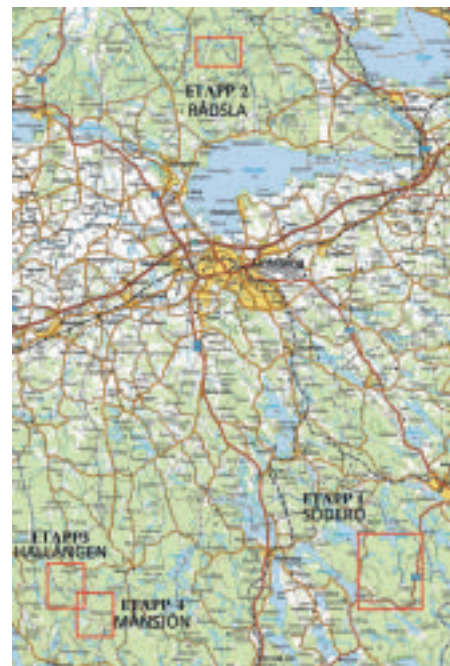
Jag valde att fokusera arbetet kring trakterna av Ulrika och även en "blind fläck" norr om Roxen vid ödehemmanet Rådsla. Utöver detta reviderade jag också VM-bladet från 1968 (Söderö Norra) som även överlappar med SM-bladet från 1999 (Härsjö). Efter några timmar vid datorn hade jag karterat ett område som gott och väl dubbelrade LOK:s totala kartbestånd av uppdaterade kartor i dagsläget. Nästa steg var såklart att få med klubbkamraterna ut på lite roliga långpass. Första deltävlingen i träningsserien "Sommarträningar" blev en specialetapp där vi sprang om VM-banan från 1968. Detta var den logistiskt svåraste etappen då den fordrade avstjälpning vid startplatsen (belägen ca 10km från målet) samt vätskekontroll signerad familjen Eriksson. Vi löpare fick känna av tidernas tuffaste VM-bana och tiden tickade närmare 3 än 2 timmar. Dock var det mestadels fantastisk terräng.

Ettapp 2 blev den kanske finaste etappen med glesvuxen tallskog och djupt inbäddade myrar. Egentligen är avståndet hit inte långt från våra mer välkända kartor i Mörs-

torp och Grytsjön, men likväl ett outnyttjat område. Rådslaskogen blev etappen kallad efter gården Rådsla där start och mål var. Här var det längesedan jordbruk bedrevs, men en sommarboende tyckte det var trevligt att det kom lite folk och besökte denna märkligt tysta och ensliga plats. Korsmosen, St Hjälmmossen, Stenbromossarna och Varggrytemon var några av de områden som långa banan berörde.

För Ettapp 3 (Hallången) och Ettapp 4 (Månsjön) vändes blickarna söderut mot kommunens sydliga utpost Ulrika. Detta är verkliga gränstrakter; dels kommungränsen mellan Linköping och Boxholm, men även gränsen mellan Sommenbygden och vad som historiskt sett tillhört Gammalkil socken och därmed Östgötaslätten. Från Roxens 33 möh, stiger den slingrande vägen mot Ulrika avsevärt och banorna gick upp emot 250 möh. Här kan väl aldrig arrangörats orientering tänkte jag. Dock hade jag fel då Curt Tillman intresserat visade mig ett lopp han sprungit där i början på 70-talet på en 25 000-del.

Nytt för ettapp 3 & 4 var att det erbjöds medeldistansbanor då många hade efterfrågat detta. Sista etappen var nog den mest välbesökta med närmare 30 löpare. Kul att se att även några ur ungdomsgruppen hittade ut! Målet var vid gården Nargöl där hamlade lindar och stillsamma stenrosen viskade om forna nybyggares liv här. Det jag hade utlovat var rejäla banor i vildmarksliknande terräng. Bitvis ordentligt kuperat och bitvis stora myrkomplex (Karlsromossarna och Aspedalsmossen). De kortare banorna fick finfina stråk längs berghällar och tallhed. På väg hem

Översiktskarta över sommarcupen

hann det nästan bli mörkt, och när vi rullade ner för backarna mot slättbygden igen hade skörde-tröskorna stannat och det luktade augusti sådär som det bara kan göra i ett jordbrukslandskap. En annorlunda träningsserie var till ända för denna sommar.

Sammanfattningsvis är jag väldigt nöjd och glad över träningsserien även om jag lärt mig att man som arrangör bör kolla upp vägen till träningen och kartskalen på förhand. Inom 45 min från Linköping finns väldigt mycket skog som väntar på oss orienterare. Dock måste en duktig kartritare ta sig an arbetet med planbilden innan det går att arrangera tävlingar här. 43-kavlens framtida öde hänger på en skör tråd, kanske är det dags att väcka liv i Östgöta 3-dagars som snart legat i träda i ett decennium. Arena i Ulrika med nyritad karta och en succéartad återstart av det klassiska arrangemanget 2016?!

Per Carlborg

LOK åtta på Tjoget

Första helgen i juli var det, som det brukar vara vid den tidpunkten på året, dags för säsongens kanske roligaste stafett – Tjoget! LOK mönstrade ett starkt lag som hade förhoppningar om en slutplacering bland de fem främsta. Upplägget är som sådant att 20 enskilda sträckor utan gaffling ska genomföras. 7 stycken springs på lördag eftermiddag. Sedan är det en paus tills mörkret infaller, då återupptas tävlingen.

Jonas Lundgren ger sig ut på 13:e-sträckan på Tjoget. Foto: Per Gustås

Första sträckan sprangs av Joel Käll-Karlsson, som gjorde en strålande insats och var med täten in till växling. Joel sa själv efter loppet att det var hög fart, men en del misstag, vilket ledde till att huvudklungan aldrig bröts upp utan hölls intakt ända in i mål. På andra sträckan skickade vi ut debutanten Elin Gunnarsson mitt i hetsen. Hon höll ihop det bra och efter tredje sträckans Pär Ericsson och Johanna Gustås hade sprungit låg vi på en 16:e plats, runt fyra minuter efter täten. Under resten av lördagen fortsatte vi att tappa mark tidsmässigt, då ingen av löparna hade sin bästa dag i skogen. Några onödiga misstag gjorde att det såg lite mörkt ut inför natten. Nu gällde det att bromsa fallet lite och försöka få en bra resa genom natten och vidare. Hittills var ju bara en dryg tredjedel av kavlen sprungen så det fanns klara hopp

om att klättra åtskilliga platser i resultatlistan.

Natten inleddes tyvärr lite skakigt, men som tur är var så visar visade smålänningen Magnus K-O Johansson på sin 9:e sträcka hur en sträcka på Tjoget ska springas, på sin 9:e sträcka och Detta väcker lite liv i laget igen. Efter det börjar började det komma lite bättre prestationer genom bl.a. Erik Sköld (2:a på sin sträcka) och undertecknad som tor tog hand om sträcksegern. Laget ryckte tillfälligt upp sig några placeringar till en plats runt topp 10 och det fanns absolut chans att avancera mer med en bra avslutning.

Den här helgen verkade dock inte riktigt vilja gå LOK:s väg. Trots merparten mestadels godkända insatser på slutsträckorna ruskades det på en hel del huvuden och det önskades att det skulle gått lite

fortare och lite rakare i skogarna utanför Lessebo. Slutmannen Erik Martinsson tog till slut in laget på en 8:e plats, en dryg timme efter att vinnande lag IK Hakarpspojarna korsat mållinjen.

Det var inte tillräckligt många som var nöjda med sina insatser under helgen och då hamnade vi ett par platser längre ner i resultatlistan än vad förhoppningarna var innan. Trots det har det varit en mycket rolig helg. Förutom alla insatser i skogen hanns det med lite sociala aktiviteter också. På lördagskvällen var det klubbssamling vid campingen, med lite mat och fin kvällssol. Förhoppningsvis upptäcker fler tjusningen med Tjoget tills nästa år, både med själva tävlingen men även med atmosfären runt omkring, så att vi kan mönstra fler än ett lag då!

Jonas Lundgren

Gotlands 3-dagars

Det var längesedan (14 år) som vår familj var på Gotland, men i somras var vi där. Naturligtvis för att springa orientering, men även sommarsemester med bla. bad och sol. Vi var flera LOK:are som bodde på Åminne camping, både i tält, husvagn och stugor/hus. För att testa den Gotländska terrängen blev det en öppen bana under 2-dagarstävlingen på Fårö (och ett bra tillfälle för barnen att bekanta sig med GM-terrängen). En mysig tävling i strålende solsken. Terrängen som bjöds på här var sanddynor sanddynor men även ljung, blåbärsris och ormbunkar. Här fick LOK totalsegrar genom Inger och Anders Berg. Dotter och far Kristin och Magnus Herberthson blev 2:a i sina platser klasser och Bertil Eronn 3:a GRAT-TIS!

Naturligtvis ska man ju fira när klubbmedlemmarna kommer på så fina placeringer, så det planerades långbord vid stugområdet på kvällen. Men först blev det bad vid en av alla de fina stränderna på Fårö och några stannade till för att titta på häftiga raukar vid Langhammars. Tyvärr planerades inte tiden efter timlång bilkö med färja hem från Fårö, så det blev sen grillning. Men vad gjorde väl det när det var en vilodag innan 3-

Jesper, Magnus och Bertil avnjuter en grillmåltid med övriga gänget.

dagars startade. Under kvällen blev det en hel del kartprat (tänk vad mycket man kan bomma på Gotland), men även gamla historier från förr då vi fick besök av fd. LOK:are. När det blev för mycket prat lämnade barnen oss för andra aktiviteter, dunken, kortspel m.m. Alltid lika kul att se hur barnen tar hand om varandra från lille Simon 3 år upp till tonåringarna (vem tar hand om vem?).

Under vilodagen blev det sol och bad för en del, medans en grupp med grabbar åkte till "Cementa" i Slite (en av Europas största och modernaste cementfabriker). Vissste ni att kapaciteten är 7 000 ton cement per dygn vilket motsvarar 2,5 miljoner ton per år? Som kvällsaktivitet blev det några omgångar i kubbspel, vuxna mötte barn, gissa vilka som vann! Tisdag till torsdag var det dags för Gotlands 3-dagars. Återigen fick vi gratulera totalsegrarna Inger och Anders

Berg. Sven Engström och Emanuel Herberthson kom totalt 2:a i sina klasser och Ludvig Eronn 3:a. På tisdagen efter tävlingen blev det att kasta sig i bilarna för att åka hem och (nej inte sola och bada) utan in i stugorna och kolla på Alva Olsson – VM Sprint. Härligt att se en klubbkamrat i landslagsdräkt, i ett VM och i direktsändning på SVT. Stort GRATTIS Alva!

Efter sista etappen blev det återigen gemensam kvällsmat med långbord på stugans stora partyterrass. Grillarna glödde för fullt, det var en härlig stämning och ett härligt gäng, TACK. Så blev det dags för hemresa för de flesta, några passade på att stanna i Visby (av olika anledningar), andra hem till Linköping för att packa om till nästa äventyr (Boden) och några stannade till i f.d. "hemma"-Småland.

Olofsson Johansson

Fjärdeplatstagarna f.v, Elin Alkenius, Olof Ljunggren, Amanda Ivehammar, Kristin och Emanuel Herberthson

HD12-laget FYRA på U-10mila

Fredagen den andra augusti var det ungdomens 10-mila. Vi åkte dit med en stor buss. Från LOK var det två lag i HD12, två lag i D18 och ett lag i H18. Vi övernattade till lördagen och det var kul att sova i militärtält, för att det var första gången för mig. Mitt lag i HD12 kom fyra och vi vann då presentkort på Team Sportia. I mitt lag sprang Emanuel första, jag andra, Kristin och Elin tredje och på sista sträckan Olof. HD12 startade klockan 18.00 medan H18 startade 03.00 och D18 startade 05.30. Jag och många andra var uppe och tittade på bägge starterna, så då var jag var trött när jag kom hem. Det var tur att det var fint väder och jag tyckte att ungdomens 10-mila var jätteroligt och jag hoppas att alla andra tyckte det!

Amanda Ivehammar

HD18-laget samlade och på gott humör inför nattens bravader

Rikslägret i Sälen 2013

Lördagen den 22:e juni började mitt fjärde och sista riksläger. En bussresa med ÖOF till Sälen var vad som väntade kl 9:00 på morgonen. Under resan upp hade vi en frågesport som man körde i lag.

Vi tränade två gånger varje dag och äntligen har jag kunnat köra alla träningarna, då jag varken fått skador eller sjukdomar som tidigare år. Mina favoritträningar var momentbanan och kontrollplocken. Momentbanan fick man sätta ihop lite som man ville och delen jag framförallt ville åt var den svårare linjeorienteringen, som tog ganska lång tid märkte jag. Kontrollplocken satte jag ihop till en bana så att jag fick springa upp på fjället för att sedan gå neråt till den svårare delen där jag körde halvt om halvt sicksack.

En av träningarna gick ut på att man skulle förenkla sträckorna. Olyckligtvis blev det inte riktigt så, det blev mer en kamp mot vädret då man fick kämpa som en dåre

för att ens komma framåt eftersom det regnade och blåste så mycket. Genomvåta blev vi innan vi ens kommit fram till första kontrollen och man fick skydda sig med kartan för ansiktet då regnet gjorde ont på grund av att tvinden blåste så pass hårt. Tuffa lokare som vi är var jag, Frida och Stina de enda tjejerna som körde hela banan, smart eller inte? Jag var i alla fall sjuk en hel vecka efter lägret.

Under en utav dagarna är det en så kallad äventyrsdag. Denna dag delas man in i grupper om ca fem personer, men då är man i lag med deltagare från hela lägret.

I år fick laget flera klurigheter som man skulle lösa och när man trodde att man visste svaret på dem skulle man gå fram till en ledare och säga svaret. Om man kommit fram till rätt svar fick man GPS-koordinater som man sedan fick slå in på mobil eller gps och så skulle man springa till det stället koordinaterna visade. Tillsammans med koordinaterna fick man en ledtråd som gav en aning om vart skatten kunde vara. Det som var skatten var ett mynt och man skulle alltså samla så många mynt som möjligt

under en viss tid. I mitt lag var det en kille som skulle leta efter ett mynt men han förstod inte hur vägvisningen funkade på mobilen, men han sprang i alla fall och var borta i dryga 30 minuter. Han stack sedan ut igen efter samma skatt och sprang igen och var borta i kanske 50 minuter. När han kom tillbaka visade sig att han hade sprungit åt fel håll och att jag redan hämtat myntet. Det gick inte så bra för oss men vi satsade inte heller, så det spelade ingen roll.

Sista dagen är det Disco på kvällen, och man har självklart en tid när man ska vara inne i huset, som det är extremt viktigt att man håller... tydligen.

Det bästa jag fått utav mina år på Rikslägret, redan från första året är att jag har fått många nya kompisar från andra klubbar. Därför tror jag att det är bra om så många som möjligt vill åka med på de kommande Rikslägrerna Rikslägren, för att det är där som man först åker med ÖOF och genom detta träffar andra klubbar.

Emma Lindell

LOK:s ungdomsfond

Fondens avkastning används för extra uppmuntran i ungdomsverksamheten. Syftet är att fler barn och ungdomar ska känna glädje och upptäcka tjusningen med orienteringssporten.

Bidrag emotses tacksamt till klubbens
bankgiro 5487 - 4169
Märk "Ungdomsfonden"

SOL-skolan 2013

Årets solskolevecka bjöd på precis det vi hade utlovat: Sommar, Orientering och Lek. Så här i efterhand en vecka fylld av skratt, minnen och måååånga bilder. Som ledare började planeringen ett antal veckor innan första dagen, och just därför kändes det så konstigt när det väl var dags. Man vågade inte riktigt tro att det vi hade väntat på och jobbat så mycket kring, nu verkligen skulle bli av. Alla hjälpledare var kontaktade, LOK-gården bokad och vi var redo att köra.

SOL-skole deltagarna uppskattade kärr-OL

Foto: Elin Rimhagen

Jobbet med SOL-skolan är en del av en utbildning vi ungdomar kan gå med kommunen i en viss ålder (i år: födda 1995 och -96). Det handlar om ledarskap för unga och det innebar att ansvaret för den här veckan låg i våra händer. Jag, som tidigare varit hjälpledare, var alltså nu i en något högre position och med känslan av att ett större ansvar låg hos mig var det mer nervöst än tidigare år. Något lättad kunde jag i alla fall konstatera att barnen var på plats även i år.

Klockan 9 på måndagsmorgonen anlände nämligen en, förvisso ej samlad, trupp till vår kära klubbstuga - förväntansfulla inför vad veckan kunde komma att erbjuda. Som tur var stämde alla namn överens med anmälningslistan och vi kunde snart gå över till namnlekarna.

En lek som jag kommer ihåg redan från när jag var med som barn är tidningsleken. Leken där en står i mitten med en tidning och man fort ska komma på någon annan i ringens namn innan man själv står där med tidningen i handen. Jag bävar inför det år då den leken plötsligt inte känns nödvändig eller obligatorisk, men än så länge, en fem-sex år senare, känns den fortfarande som ett måste. Vissa saker bara är Solskolan (hur klyschigt det än låter), tack vare alla bevarade traditioner.

Likadant står det till med andra aktiviteter. Till exempel kärrorienteringen, som känns nästintill helig. När jag i förväg frågade mina barn i vit grupp vad de ville göra under lägret var svaret självklart: "Kärr-ol!" "Kärr-ol!" "Kan vi ha det varje dag?". Något varje dag blev det in-

te, men det blev helt klart möjlighet till rejäla dopp i Vidingsjöns alla träsk, tack vare Sven som lagt den banan.

Vi gjorde också en vandring, i år utformad som en poängjakt med lunchpaus på Rödberget. Några som utmärkte sig där på min station med "gemkedja" var helt klart Stinas Grupp 1 som lyckades föga samman 22 gem, medan de andra låg på ett snitt av 6-7 styc-ken. Imponerande! De andra grenarna var äggpåsked-stafett, mumieleken, bollkastning, ballong-kramande och pennan-i-flaskan.

Något man inser efter ett par dagar med barnen är att alla aktiviteter, träningar och lekar - de är bara hälften av lägret. Andra halvan handlar om att busa och överlista ledarna; gå in i stora huset (vilket är lite förbjudet), väcka vissa leda-

re på övernattningen genom att storma in i deras rum, titta ut ur fönstret på omklädningsrummet med ett försiktigt smile, och inte att glömma: komma på att hålla vatten på (och på så sätt uppmuntra andra att hålla vatten på) en helt oskyldig undertecknad som bara hade vägen förbi. Det här ledde till ett spontant vattenkrig och det är något jag kommer minnas starkt ifrån veckan.

Ibland är det en bra idé att ha allt planerat in i minsta detalj, men ibland kan det kännas helt rätt att släppa lite på planerna och hänga på en sån här grej. Och just den där torsdagen så kändes det helt enkelt bra. Själv hade jag ingen som helst chans att skydda mig då jag: 1. blev förbjuden av mina ledarkollegor att gå in i huset och 2. aldrig hann komma särskilt långt därifrån innan någon kom bakifrån och hällde en hel saftkanna över

Vilgot under ett av orienteringsmomenten Foto: Elin Rimhagen

Korvgrillning som välbehövligt inslag under vandringen Foto: Elin Rimhagen

mig (jag nämner inga namn, Emanuel!). En sak som medföljer då man hakar på spontana aktiviteter är att just tidpunkten kanske inte alltid är ideal. Just i det här fallet fick jag helt enkelt stå och säga hejdå till både föräldrar och barn halvt opresentabel. Ursäkt för detta! Vågar mig trots allt på att säga att det var värt det.

Diplomen delades ut (om ni bara visste arbetsbördan som låg bakom att skriva ut de där diplomerna... Sven utpekade otaliga gånger min brist på förmåga att skriva ett word-dokument, men jag såg inget fel alls på min fina "diplom 2013"-fil... Efter någon kvart-halvtimme nere i källaren var dock alla word-dokument med "massa onödiga mellanrum, och vad har du lagt in här?" utskrivna och vi kunde gå vidare).

Utöver vårt flera gånger nämnda vattenkrig, är det många andra saker jag kommer komma ihåg från veckan. Däribland alla roliga

kommentarer, både från ledare och från barn, klockrena många gånger. I mina ögon vann gruppen "Candygirls and Johan" med stor marginal i fjäskdelen av tårttävlingen. Detta med mycket poetiskt fina kommentarer till juryn, bland annat en riktad till den vackra Frida: "Om jag skulle mäta din skönhet, så kommer du före diamanter" och till en annan: "Jag undrar om jag är i himlen för du är en ängel". Fint för att komma ifrån en tio-elvaåring, om ni frågar mig.

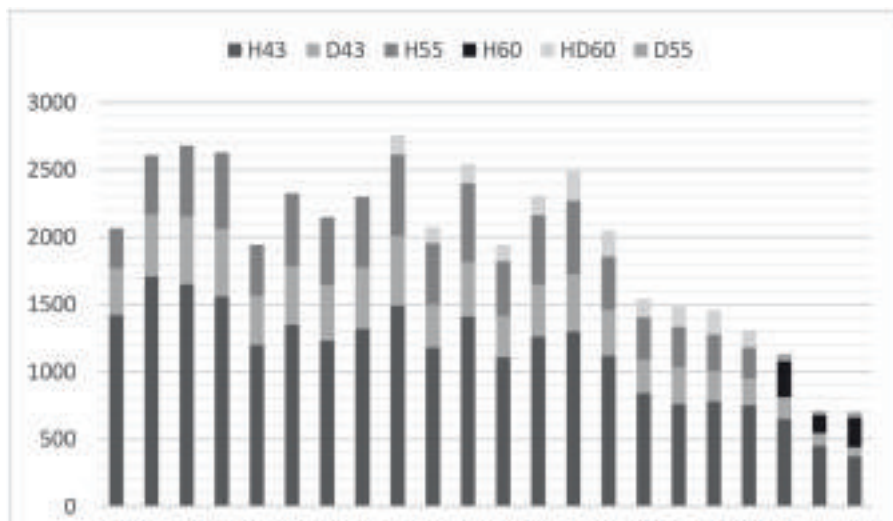
Jag ska inte försöka mig på något liknande uttalande, men väl ett stort tack till de andra huvudledarna Filip, Johan och Sven som fixat med allt möjligt inför veckan och alla hjälpledare som ställde upp. Själklart mest tack till barnen som förgyllde veckan, hoppas ni hade lika kul som vi!

Elin Rimhagen

43-kavlen inställd - framtiden oviss

För andra året i rad blev 43-kavlen inställd och nu är det ovisst med framtiden. När ordinarie anmälningstiden gick ut två veckor före tävlingen hade endast 20 H43-lag, tio i D43 och nio i H60 anmälts. Sammanlagt 295 deltagare, och eftersom styrelsen någon vecka tidigare satt en gräns vid 300 för att genomföra tävlingen var beslutet oundvikligt för tävlingsledarna Tomas Boman och Pär Ericsson: Vi ställer in årets 43-kavle. Om det innebär en definitiv nedläggning återstår att se. LOK:s styrelse har börjat diskutera en sådan eller om det kan finnas andra alternativ.

Årets inställda budkavle följer på en lång period av minskande deltagande. Under det glada 1990-talet var deltagarantalet över 2 000 varje år utom ett, med ett rekord 1998 på nästan 2 800. Från 2005 började det gå tydligt nedåt, då vi tappade 500 deltagare och hamnade på drygt 1 500. Sedan har nedgången fortsatt ganska snabbt

Diagrammet visar antalet deltagare per klass och år.

med 1 300 deltagare 2008, 1 150 år 2009 och drygt 700 år 2010 (se diagram).

Nedgångarna har några gånger (liksom i år) hängt samman med veteran-VM och andra konkurrerande arrangemang. Problemet är att deltagarantalet inte återhämtat sig året efter. Den stora konkurrenten har dock genom året varit Ungdomens tiomila, eftersom så många föräldrar valt att åka och stötta sina ungdomar i stället för att tävla i 43-kavlen.

Finns det då något sätt att fortsätta? Generell nedgång i orienterings-

tävlande och färre orienterare i åldern 35-50 år gör att underlaget är mindre. Finländare är tävlingsinriktade och kommer gärna till en rolig tävling, men finns det en mer lockande tävling, som veteran-VM, så åker man dit. Därför måste man acceptera ett lägre deltagande, kanske runt 1000.

Kan man nå dit? I så fall hur? Det är frågor som LOK:s styrelse har på dagordningen nu. Först på styrelsemötet 19 augusti och sedan med eventuella samarbetspartners. Och kanske på ett klubbmöte.

Lennart Stureson

Färgpolisen slår till

Är det någon som känner till historien bakom att LOK:s färger blev grönt och vitt? Varför vitt? Välsänt bland idrottare som tvättar sina kläder ofta är att vitt blir smutsgrått. Bland orienterare som stänker lera, blod med mera på tröjan bli effekten ytterligare påtaglig.

Hoppas ingen tar illa vid sig. Kanske har vi någon som älskar sina gröna och vita färger; min fulla respekt därför. Med åren har även det svarta inslaget blivit mer och mer framträdande, är målet männe svartgrönt?

Tro nu inte att jag tar en paus från

orienteringen på grund av färger, helt andra skäl. Med den svartgrönvita battle-tröjan bli jag ofta tagen som en snabbare löpare än jag är. Männe blir jag lite stolt därav, men är det, det gula lejonet som gör det?

Magnus Höijer

Reflektioner från en 43-älskare

Som medansvarig under de senaste 20 åren vill jag göra några personliga reflektioner.

Det har alltid varit roligt att arbeta med 43-kavlen, från första gången som pressansvarig 1991. Det som framför allt har stimulerat är gensvaret från de tävlande. Den idé, som Per-Johan Persson hade, att ge de äldre orienterarna ett eget tiomila, var länge lyckosam.

43-kavlen sågs som en av de bäst arrangerade och mest angelägna tävlingarna för oldboys att delta i. När det började gå ner efter mitten av 00-talet så var det många som uppmanade oss att hålla liv i tävlingen. Men det hjälpte inte. När deltagarantalet minskade på grund av VM eller något annat, så återkom inte de uteblivna lagen.

Vi har naturligtvis varit medvetna om utvecklingen men aldrig riktigt förstått hur definitiv nedgången varit. Under åren har förändringar gjorts och diskuterats i form av nytt tävlingsdatum, förändrade klasser och åldersgränser. Sett i efterhand tror jag att vi varit för fega för att göra rejäla ändringar.

Vi har vetat att antalet orienterare i HD35-40 har sjunkit, men vi har inte gjort något radikalt för att locka in dessa.

Vi har vetat att Ungdomens tiomila har varit den stora konkurrenten men inte lyckats hitta ett eget datum – förrän det var för sent.

Vi har diskuterat färre antal lö-

Sista bilden på segrarna i H43? IFK Göteborg vann 2011 i Söderköping, följda av Delta och Stora Tuna.
Foto: Per Magnusson

pare i H43 och att göra mixedklass HD43, men inte vågat försöka.

Så vad gör vi nu? Finns det fortfarande tid att förändra, förnya, ta nya tag? Finns orken och engagemanget i LOK, när många de senaste åren har visat svalt intresse?

Veteranmästerskap?

Jag tror dels att 43-kavlen måste kombineras med något annat för att få tillräckligt många deltagare och därmed ge ett intensivt och spännande arrangemang. Dels att vi måste gå utanför LOK och kanske Östergötland för att få engagerade arrangörer.

Ungdomens tiomila har hittat sin form med att arrangera publiktävlingar både lördag och söndag. Kanske går det att kombinera 43-kavlen med veteran-RM, så att det blir som ett riktigt SM. Två budkavleklasser som startar natten mot lördag och lördag morron. Sedan en medeldistans på lördag eftermiddag, fest på kvällen och långdi-

stans på söndagen.

I tiomannatävlingen är åldersgränsen 35 år, minst två (alternativt tre) damer i laget, vilka alltså kan springa natt. En femmannakavle med lägsta ålder 60 år (55?), minst en dam.

Fördelen med upplägget är att 43-kavlen och individuella tävlingar drar tävlande till varandra. Det blir ett tufft upplägg för dem som ska springa tre tävlingar, men det ska vara ett kännetecken. Som en svensk klassiker.

Svårigheten är att få arrangörer som klarar både kavle och de individuella tävlingarna. Men här kan LOK:s erfarenhet komma till nytta. Vi kan vara medarrangör under ett antal år och bidra med kunskap och stöttning i kavledelarna, så att det blir den goda service som 43-deltagarna är vana vid. Ungefär som Tiomilaföreningen stöttar varje års lokala arrangör.

Lennart Stureson

Storklint - stafettpennan AB

När jag läste igenom förra numret av "På Spåret" satt jag hemma i köket, disken var avklarad, slasken tömd, middagen var undanröjd och stafettpennan var min. Tackar Joel Käll Karlsson för förtroendet. Dagarna gick och det viktiga uppdraget föll snabbt i glömska ända tills alldeles nyligen då ett påminnelsemail ifrån "Lill Figge" damp ner i inkorgen. Stafettpennan! Det skulle skrivas något om nått.

Anders mot mål på den 5:e etappen i Boden

Foto: Fredrik Peterson

En torsdag i juli, strax efter lunch, satte vi oss i bilen för avresa mot O-ringen. Vi gjorde oss ingen större brådska, första målet var "bara" Sundsvall, men resten av den eftermiddagen tillbringade vi i bilen. Nästa dag började på allra bästa sätt. Först kom högakustenbron, sen det vackra Ångermanland. Sedan, en besvikelse, Norrland fanns där inte, kuperingen avtog och ersattes återigen av flack slyterräng blandat med tråkiga gårdar, och i den andan fortsatte det faktiskt ända till Boden. Vi var ändå egendomligt uppspelta och på gott humör, för klockan var inte allt för mycket och Stefan Thellsen (OK Roxen) lånade oss träningskartor som enligt hörsägen påminde om den kommande tävlingsterrängen. Det var inget kartprov i någon O-ringen tidning. Det här var äntligen verklighet. Första provflygningen under realistiska förhållanden för att på allvar testa om orienteringstekniken fungerade. Det var inget speciellt märkvärdigt häftigt med terrängen snarare det motsatta. Vad hade egentligen arrangörerna i kikaren? Skulle entusiasmen

dämpas, hållas på halster, eller var det så enkelt att detta var den träningsterräng, som fanns till hands. Det första intrycket blev: hemskt stenigt, väldigt uppsprunget och många asiater i skogen.

Den första etappen började sedvanligt på söndagen, och lika sedvanligt börjar vi LOK:are med sen start etapp ett som etapp två. Jag gillar det upplägget. Det blir lite mjukstart kan man säga. Först sov-morgon sen sparat och klart i skogen, med avslutning vilodag. Tredje etappen däremot krävde en del planering. Förhållandevis långt att åka till etappen, buss från parkering till TC, tidig starttid och ganska långt avstånd till start. Vi kom iväg lite sent den här dagen så problemen lät inte vänta på sig. En tankbil från Shell kröp fram med hastighetsbegränsningen minus 20 km/h och det bildades en fantastisk kö på vägen mellan Luleå och Boden. Därefter kom O-ringens bussar mellan Boden och Storklinten. Till skillnad från oss hade förvånansvärt många deltagare insett faran med arrangörernas stra-

tegi att transportera alla deltagare med buss sista biten till TC, även deltagare med egen bil. När vi äntligen satt på bussen mot TC var vi milt uttryckt stressade av tidsbrist. Jag har ett billigt digitalur när jag tränar och tävlar, som emellertid går på sekunden rätt (radiostyrt) om jag och Inger kunde springa här och nu skulle vi kanske hinna i tid, vilket vi inte kunde eftersom vi satt i en buss. Sen sprang vi. På vägen till start kom varningssignal 1. Det gick vansinnigt segt. Fick syn på Per Gustås en bit framför. Noterade att han likt många andra joggade lite lätt framåt, till skillnad mot mig som redan sprang tävlingsfart. Kom inte ifatt den helt ovetande Per G, som plötsligt valde att börja gå vilket medförde att jag kom ikapp. "Hej, när startar du" frågade jag. "09:15, du då? Svarade Per". "Jag startar 11 över. Det är väldigt kuperat till start, bara uppför, slänger jag ur mig. Vill få med håll nu det går segt, som sagt. Per, som är snällheten själv, nickar lite försiktigt och mumlar nått ohörbart. Vi skiljs åt. Han ska in på toan och fattar förmodligen inte

vad jag yrar om. Han befinner sig på en bred svagt sluttande asfalterad väg d v s samma slalombacke jag rusar uppför för att hinna till start. Kommer fram till starten sent men i tid. Hejar på Lill-Figge som joggar runt vid starten. Hade inte sett honom tidigare i veckan. Han kör H20L och vi spekulerar lite i hur terrängen ska bli. Vi står i ett grustag med begränsad sikt. Vi enas om att det blir fint.

Inledningen är förrädiskt enkel; svagt nedför i tallhed följt av en kortare riktningsändring. Mot tredje kontrollen kommer varningssignal två och min, numera före detta, favorit kombination, sugande mosse direkt följt av svagt långsluttande uppförsbacke. Den redan låga farten minskar, men jag passerar över krönet springande. Det var nog brantare än det såg ut intalar jag mig. Kontrollen, en mosse i ljusgrönt, missas förstås. Läser in mig på en ås. Här möter jag ännu en LOK:are, Christian Eriksson, som förmodligen ska till åsen jag kommer ifrån.

Halvvägs, i det tuffaste partiet, kommer den tredje varningssigna-

Inger och Anders vann Pekingduon.
Foto: Per Gustås

len, tillika spiken i kistan, för dagens etapp. Trodde fortfarande att det gick ganska hyfsat. Inga direkta misstag förutom segheten och en liten bom på trean. Går i en lång brant backe med händerna på låret för att liksom skjuta på och hjälpa till med armarna. Noterar två seniorer som orkar springa i kuperingen. Det måste vara seniorer! Höger om mig har jag en damsenior som likt mig går. Det måste vara en damsenior! Plötsligt smalar löpstråket på g a sly och vi kommer inpå varandra gåendes. Ibland kan en enda blick säga så mycket. Hon gav mig blicken i samma ögonblick jag själv såg det. Med blicken sa hon "varför går du? Självt går eftersom jag är långt kommen i min graviditet". Försöker öka takten en aning, snubblar och stapplar vidare. Inser att jag inte tävlar längre, nu handlar det om överlevnad, att ta sig i mål. På slutet, i slalombackens kant, skymtar jag en och annan LOK:are, men avståndet är för långt för att uppfatta vem det är. Mot näst sista kontrollen hittar jag ett upptrampat stråk i löpriktningen. Orkar inte fokusera, chansar att det går till min kontroll. Nära kontrollen tättnar det och sikten minskar, men stråket fortsätter rakt mot en kontroll i en sänka (Jag ska ha en sänka kodsifra 121) ser en LOK:are vid kontrollen. Det är Hebbe (Magnus Herberthson) vilket är perfekt eftersom vi springer samma klass och bana. Kommer fram, stämplar, fel kodsifra! Hebbe står kvar. "Magnus det är inte vår kontroll!". Inget svar. Hebbe är mattesnille, men har fått en olöslig ekvation att brottas med. I mitt yrke lär man sig tidigt om kollegan inte svarar beror det på att han är maxad, då stänger man av hörseln för att minska intrycken. Sen svarar han

"det finns bara en sänka i hela slutningen, ändå är det fel kodsifra". Något stämmer inte. Visserligen har vi startat tidig, men många H50 löpare måste ha passerat här tidigare. Plötsligt kommer ännu en H50 LOK:are, Rikard Borg, nerifrån slutningen på väg upp där vi står, lika frågande. Vi sa inte så mycket till varandra just då, men tillsammans rör vi oss på skrå snett ner i en ny riktning. Det är en enkel ofta tillämpad strategi av klungor i kavlar, och vi hittar vår sänka. En kort stund senare går tre utpumpade H50 LOK:are i mål. Den tredje etappen är avklarad.

Senare får jag höra att kodsiffran 121 har ställt till det för många deltagare. Även andra klasser hade denna näst sista kontroll. I vår kontrollring, som inte var uppklippt fanns det ett litet veck på en höjdkurva. Det fanns alltså två sänkor, men det var omöjligt att se på våra kartor. Jag vet det eftersom Andreas, i H21K hade den andra sänkan kodsifra 191, intill vår kontroll. Resultat mässigt var detta min sämsta dag, men om ni frågar mig om tio år vad jag minns från O-ringen i Boden 2013, kommer det med största sannolikhet vara etapp tre vid Storklinten.

Hemresan gick utan mellanlandning. Den var i längsta laget, men vi var på gott humör. Allt, nästan allt vill säga, hade gått som smort eller rentav över förväntan. Terrängen hade varit omväxlande, vädret nog så bra, och boendet helt okej. Nästa år går O-ringen i Skåne, men det, bästa LOK:are, blir en annan historia. Stafettpennan lämnar jag till Sture Thörnesjö.

Anders Berg

Vintern 2013

-fortsättning från På Spåret nr 2 2013

Det blev en sida för kort (tyvärr). En fadäs i redaktionsdjungeln. Vi fick bita i det sura äpplet och försöka reparera misstaget. Kanske skulle vi hitta något extra korn att tillföra ämnet. Tredje sidan lovade redaktören att den skulle med i septembernumret och så till råga på allt ett inlägg och synpunkter från styrelsens handläggningar. Vad det uteslutna avsnittet innehöll är bifogat i det som följer.

V arför skulle vi inte dra oss till minnes Hålliform som stor och uppoffrande arbetsinsats. Samarbetspartnern Linköpings Korporationsidrottsförbund borde ihågkommas. Min nyfikenhet och vetgirighet fick komma till sin rätt. Kunde det vara Lennart Gahlin som var den stora drivande ledaren? Vår egen Allan Johansson vill vi ofta se i bakgrunden. En idrottsprofil som hade svårt att inte ställa upp i vått och torrt.

Att få komma till Linköpings Föreningsarkiv var en stor händelse. På allt sätt välkommen och fick forskningssal för egen disposition. Ordföranden i förbundet hade sanktionerat mitt ärende genom telefon. Jag fick sittplats några meter

från Hunnebergsgatan intill servicehuset Aspen. En halvtimme varade besöket och jag fann allt jag sökte. Tillgängligheten var vida bekvämligare än om jag skulle gjort samma undersökning i vår LOKgård (minst då på tre ställen).

Och så till våra grannar som vi hade i motionsgården. Sven Jonsson, IFK OL, förklarar att medlemskap finns i föreningsarkiv. Branden förstörde dock en del från senare år. Hyran är 300:- och allt förvaras i brandsäkert utrymme i källaren under biblioteket gällande någon hyllmeter. Rubert Engblom, LAIK, har allt uppbrunnet i stort handlingar bland annat från 1920-talet. Vissa jubileumsskrifter finns som enda historia. Inget medlemskap.

Dagsläge 2013 angående utredning efter brand 31/12 2011. Utredning nedlagd. Orsak till branden och var den började är osäkert. Om vissa tydliga indicier uppkommer kan ny utredning återupptas. Kan detta tala för en anlagd brand – av vettvilling. Uppgifterna lämnade (juli 2013) av Joakim Jäderstig, Polisen.

Jag har sonderat äldre medlemmars uppfattning beträffande systemet att allt fortlöpande ha förvaringen av vår historia i LOKgården. Ingen har tillnärmelsevis påtalat att tillgängligheten skulle betyda det minsta i sammanhanget. Per Johan Persson fick också fram ordet "försumlighet", vilket han själv stadfäste under hans åtta år som ordförande på 1980-talet. Martin Johanssons glansperiod tog mycket uppmärksamhet i anspråk. Orienteringsklubbens historia skall och bör i fråga om 1900-talets handlingar snarast flyttas till Hunnebergsgatan.

Arne Danielsson

Svar till Arnes förslag

Vid styrelsemötet den 17 juni behandlade styrelsen Arne Danielssons förslag att LOK skulle flytta sin dokumentation/arkiv till Stadsbibliotekets Föreningsarkiv.

Styrelsen beslutade att avvakta med detta. Vi bedömde att det är en fördel om materialet finns tillgängligt i LOK-gården för medlemmarna. Vi bedömde att detta övervägde risken för att det skall förstöras.

Thomas Stenström, ordförande

Kommentar till Arnes förslag

Jag håller med Arne Danielsson om att klubbens arkiv borde flyttas till Föreningsarkivet, åtminstone det som är äldre än ca tio år. Tillgängligheten på föreningsarkivet är bra. Lokalen är också så pass brandsäker att den klarade den stora biblioteksbranden för drygt tio år sedan.

Alternativet är att vi kan förvara det historiska materialet så säkert att det klarar en brand i LOK-gården eller Lilla stugan. Är källaren lämplig för pappersarkiv?

Lennart Stureson

LOK medlemslotteri

Dragning maj

1:a pris	09	Christina Tillman
2:a pris	91	Lars-Göran Göransson
3:e pris	11	Vakant

Dragning juni

1:a pris	59	Vakant
2:a pris	24	Per-Johan Persson
3:e pris	14	Karl-Einar Almén

Dragning juli

1:a pris	12	Elvi Johansson
2:a pris	21	Pia Gustafsson
3:e pris	63	Vakant

Fortfarande möjligheter för dig

Det finns fortfarande lediga lottnummer för dig som vill vara med i medlemslotteriet. Man tecknar sig för ett år, fr.o.m. den månad man betalat, och lottpriset är 120kr/år. Kontakta Pedro om du vill vara med (Telefon/SMS: 0734 371595 Email: pedro.lundquist@telia.com).

KLUBBINFORMATION

LOK-gården

Vi äger och driver en egen klubblokal, LOK-gården, i Vidingsjö. LOK-gården är öppen tisdagar och torsdagar mellan 17.15 och 20.30. Under vintersäsongen (nov-mars) även på söndagar mellan 09.30 och 13.00. I klubbstugan kan du förutom att duscha och basta även ta en fika.

Att hyra LOK-gården

Medlemmar, sponsorer m.fl. kan hyra LOK-gården för olika typer av evenemang och fester. Om du vill veta mer om LOK-gården och möjligheter att hyra den, kontakta Ulla Kjell på telefon 013-140241 eller mail ulla@lok.se.

Medlems- och terminsavgifter

Familj, två vuxna samt barn som är 20 år eller yngre:
500kr per år
Medlemsavgift, enskild:
200kr per år
Terminsavgift för ungdomar till och med 16 år:
100kr (50kr gäller syskon utöver den första i en familj)

Bankgirokonton

Huvudkonto
5487-4169
Medlemsavgift, tävlingsavgift
och lotteri
5487-3864

Klädförsäljning
5487-4060
Anmälningavg.
5487-3930
Elitensegenavg.
5758-7966

Stort tack till våra samarbetspartners!

Malmberg

UR • OPTIK • LINSER

Laget som kom fyra på U-10mila i v. Olof, Elin, Kristin, Amanda och Emanuel

Foto: Inger Gustas

Erik Sköld på fjället i Idre

Foto: Fredrik Peterson

Jakob Tomasson på NAIS-träffen Foto: Per Magnusson